

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 82.781 van 8 oktober 1999

A. 66.672/VIII-1343

In zake : **VAN DEN DRIESSE** Paule,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jérôme SOHIER, advocaat,
Emile De Motlaan 19
1000 Brussel,

tegen :

de Franse Gemeenschap, vertegenwoordigd door haar regering,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Patrick HENRY,
Mr. Yvon HANNEQUART en
Mr. Roger RASIR, advocaten,
place des Nations Unies 7
4020 Luik.

DE RAAD VAN STATE, VIIIE KAMER,

Gezien het op 29 november 1995 ingediende verzoekschrift, waarbij Paule VAN DEN DRIESSE de nietigverklaring vordert van "de beslissing van de secretaris-generaal van het Ministerie van Onderwijs, Onderzoek en Vorming van de Franse Gemeenschap van 12 september 1995 waarbij haar verzoek om verlof voor verminderde prestaties wegens persoonlijke aangelegenheden verworpen wordt";

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer ERNOTTE,
auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 4 mei 1999,
waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter
griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 9 augustus 1999
waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij
wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting
van 1 oktober 1999;

Gehoord het verslag van de heer GEUS,
kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. SOHIER,
advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt, en
van Mr. VANDER HEYDEN, loco Mr. HENRY, advocaat, die voor
de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van
de heer ERNOTTE, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

Overwegende dat de feiten die dienstig zijn
voor het onderzoek van het beroep zich als volgt
aandienen :

1. Verzoekster is lerares klavecimbel aan de
muziekacademies van Sint-Gillis en van Waterloo. Bij een
koninklijk besluit van 17 oktober 1980 wordt zij vast
benoemd tot begeleider aan het koninklijk

muziekconservatorium van Brussel. Sinds het schooljaar 1983-1984 oefent zij dat laatste ambt uit volgens een lesrooster dat slechts elf uur per week omvat.

2. Op het verzoek om voor het schooljaar 1994-1995 haar keuze te maken tussen een lesrooster van ofwel twaalf uur, ofwel negen uur per week, beslist verzoekster in december 1994 om te opteren voor de tweede mogelijkheid.

3. Op 27 augustus 1995 vraagt zij voor het schooljaar 1995-1996 verlof aan voor verminderde prestaties wegens persoonlijke aangelegenheden om haar ambt van begeleider te kunnen uitoefenen volgens hetzelfde beperkte lesrooster als voordien of, subsidiair, gedurende negen uur per week.

4. Op 6 september 1995 antwoordt de secretaris-generaal van het Ministerie van Onderwijs, Onderzoek en Vorming haar in de volgende bewoordingen :

" In antwoord op uw brief van 27 augustus laatstleden spijt het mij u te moeten mededelen dat het verlof voor verminderde prestaties alleen geldt voor de ambten die beantwoorden aan het begrip ambt met volledige prestaties.

Ik herinner u aan de bepalingen van artikel 30 van het koninklijk besluit van 15 januari 1974, waar immers gepreciseerd wordt dat "het personeelslid (...) ertoe gehouden (is) elke week ten minste de helft van de duur van de volledige prestaties die normaal voor het door hem uitgeoefende ambt bepaald zijn, te volbrengen, (...)".

Aangezien het niet als enige uitgeoefende ambt geen ambt met volledige prestaties is, zijn de regels van het verlof voor verminderde prestaties er niet toepasselijk op.

In mijn circulaire van 27 juni 1995 (95.06 G) betreffende de cumuatie in het onderwijs wordt herinnerd aan de belangrijkste regels die in de toekomst behoren te worden nageleefd".

Dit is de bestreden handeling;

Overwegende dat de verwerende partij betoogt dat het belang dat verzoekster bij haar beroep heeft onrechtmatig is; dat ze aanvoert dat de verloven voor verminderde prestaties die de betrokkene poogt te verkrijgen door middel van het onderhavige beroep alleen tot doel hebben zich te onttrekken aan de toepassing van het begrip bijkomend ambt en aldus te vallen buiten de werkingssfeer van de bepalingen betreffende het verbod op cumulatie van artikel 77 van de wet van 24 december 1976 betreffende de budgettaire voorstellen; dat ze steunt op de omstandigheid dat, wanneer verzoekster voor het schooljaar 1994-1995 een keuze heeft moeten maken tussen een regeling van twaalf uur per week en een wekelijks lesrooster van negen uur, zij haar voorkeur heeft te kennen gegeven voor de tweede mogelijkheid terwijl ze voordien verklaard had dat dat lesrooster haar niet paste; dat de verwerende partij van oordeel is dat die houding voldoende aantoonst dat het door verzoekster gevraagde verlof niet ingegeven is door persoonlijke aangelegenheden of door sociale of familiale redenen, maar uitsluitend door de wil om "de wetgeving betreffende het verbod op cumulatie te omzeilen" en aldus "twee nagenoeg volledige wedden te behouden";

Overwegende dat artikel 77, § 1, van de voormelde wet van 24 december 1976 het volgende bepaalt :

" Onverminderd de toepassing van andere meer beperkende wettelijke bepalingen, wordt noch wedde, noch weddetoelage, toegekend voor prestaties geleverd in het door de Staat ingericht of gesubsidieerd onderwijs, met inbegrip van het onderwijs voor sociale promotie of met beperkt leerplan, door een persoon die reeds een hoofdberoep uitoefent buiten het onderwijs of prestaties levert in het onderwijs die ten minste gelijk zijn aan een ambt met volledige prestaties, voor de gezamenlijke bijkomende prestaties in het onderwijs, die een derde overschrijden van het minimum vereiste aantal uren voor een ambt met volledige prestaties in deze functie of in de functies die overeenkomen met deze prestaties.

Indien het begrip ambt met volledige prestaties in het onderwijs niet bepaald is, wordt het

door de Koning vastgelegd in vergelijking met een overeenstemmend onderwijs met volledige leerplan.

Wanneer de prestaties betrekking hebben op verschillende ambten waarvoor de vereiste minima voor een ambt met volledige prestaties verschillend zijn, dan wordt de ponderatieregel toegepast zoals voor de berekening der wedden";

Overwegende dat op het ogenblik waarop de bestreden beslissing genomen is, geen enkel koninklijk besluit het minimumaantal uren bepaalde dat vereist was voor een ambt van begeleider met volledige prestaties; dat de verwerende partij aldus wegens haar verzuim het voormelde artikel 77 op verzoekster niet kan toepassen;

Overwegende voorts dat krachtens artikel 5, f, van het koninklijk besluit van 15 april 1958 houdende bezoldigingsregeling van het onderwijzend, wetenschappelijk en daarmee gelijkgesteld personeel van het Ministerie van Openbaar Onderwijs en artikel 2, § 2, van het koninklijk besluit nr. 63 van 20 juli 1982 houdende wijziging van de bezoldigingsregels van toepassing op het onderwijzend en daarmee gelijkgesteld personeel van het onderwijs met volledig leerplan en van het onderwijs voor sociale promotie of met beperkt leerplan, om een ambt als bijbetrekking te kunnen beschouwen, zoals dat van begeleider aan de muziekacademie van Brussel dat door verzoekster bekleed wordt, het minimum van de weddeschaal dient te worden vergeleken met het brutobedrag van de bezoldiging dat de betrokkene ontvangt voor het niet-exclusief uitoefenen van een ambt waarvoor zij een volledige wedde geniet; dat de verwerende partij door het door verzoekster gevraagde verlof toe te kennen het ambt dat verzoekster in Sint-Gillis en Waterloo uitoefent niet als bijbetrekking zou kunnen beschouwen; dat daaruit niet noodzakelijkerwijs volgt dat de exceptie gegrond is; dat immers uit niets blijkt dat verzoekster bedrieglijk zou hebben gehandeld; dat voorts krachtens artikel 30 van het koninklijk

besluit van 15 januari 1974 betreffende het statuut van de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel van de Staat de minister bevoegd voor onderwijs aan de bekleder van een bevorderingsambt geen verlof voor verminderde prestaties wegens persoonlijke aangelegenheden kan toekennen en kan weigeren dat verlof toe te kennen als die maatregel niet kan worden overgebracht met de eisen van de goede werking van de inrichting; dat hieruit volgt dat de administratieve overheid zich niet kan uitspreken over de persoonlijke aangelegenheden die door een lid van het onderwijzend personeel aangevoerd worden en waarover dat personeelslid vrij oordeelt; dat de exceptie niet gegrond is;

Overwegende dat verzoekster inzonderheid een middel, het eerste van het verzoekschrift, ontleent aan "schending van artikel 30 van het koninklijk besluit van 15 januari 1974 betreffende het statuut van de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel van de Staat, van artikel 4 van het koninklijk besluit nr. 94 van 28 september 1982 betreffende de verloven voor verminderde prestaties gewettigd door sociale of familiale redenen of wegens persoonlijke aangelegenheden, van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, aan het ontbreken en de ontoereikendheid van de motivering, en aan machtsoverschrijding"; dat ze in een eerste onderdeel betoogt dat de bepalingen waarnaar in het middel verwezen wordt niet alleen van toepassing zijn op de leden van het onderwijzend personeel die een ambt met volledige prestaties bekleden en dat alleen op grond van de eisen inzake de goede werking van de inrichtingen en diensten kan worden geweigerd verlof toe te kennen voor verminderde prestaties gewettigd door sociale of familiale redenen of wegens persoonlijke aangelegenheden; dat zij in een tweede onderdeel aanvoert dat de principiële weigering om in te gaan op alle verzoeken om

verlof voor verminderde prestaties kennelijk niets te maken heeft met de eisen inzake de goede werking van de dienst en voorts stelt dat de ervaring aangetoond heeft dat een beperkt lesrooster van elf uur per week, in plaats van twaalf uur, overeenstemt met de eisen van het onderwijs dat zij reeds verschillende jaren aan het conservatorium verstrekt; dat zij ten slotte onderstreept dat de weerslag van de toekenning van dat verlof op haar geldelijke situatie geen aanvaardbare grond voor een weigeringsbeslissing kan vormen;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat artikel 30, tweede lid, van het koninklijk besluit van 15 januari 1974 bepaalt dat "het personeelslid dat een dergelijke toestemming bekommt, (...) ertoe gehouden (is) elke week ten minste de helft van de duur van de volledige prestaties die normaal voor het door hem uitgeoefende ambt bepaald zijn, te volbrengen, (...)" ; dat zij hieruit afleidt dat alleen de bekleder van een ambt met volledige prestaties verlof voor verminderde prestaties wegens persoonlijke aangelegenheden kan krijgen; dat ze aanvoert dat de bekleder van een ambt dat niet exclusief uitgeoefend wordt, zoals dat van begeleider, een afwijkende gunstregeling geniet bestaande in een lesrooster dat beperkt is ten opzichte van de lesroosters die toegepast worden in het hoger niet-universitair onderwijs, zodanig dat het koninklijk besluit nr. 94 van 28 september 1982 voor die ambtsbekleider niet kan gelden;

Overwegende dat artikel 30 van het koninklijk besluit van 15 januari 1974, ingevoegd bij het koninklijk besluit nr. 69 van 20 juli 1982 en gewijzigd bij de wet van 31 juli 1984, als volgt gesteld is :

" Art. 30. De Minister kan het personeelslid toestaan, voor persoonlijke aangelegenheden, zijn ambt uit te oefenen met verminderde prestaties tenzij die maatregel niet kan worden overeengebracht met de eisen van de goede werking van de inrichting. Deze machtiging mag de titularis van een bevorderingsambt niet genieten.

Het personeelslid dat een dergelijke bestemming bekommt, is ertoe gehouden, elke week ten minste de helft van de duur van de volledige prestaties die normaal voor het door hem uitgeoefende ambt bepaald zijn, te volbrengen, zonder ooit die helft met meer dan twee uren te overschrijden. Tijdens zijn afwezigheid mag hij geen winstgevende bedrijvigheid uitoefenen";

dat het eerste lid de twee voorwaarden bepaalt waarvan de overheid dient na te gaan of ze zijn vervuld alvorens het verlof voor verminderde prestaties toe te kennen, namelijk dat de aanvrager geen bevorderingsambt bekleedt en dat de gevraagde maatregel de goede werking van de inrichting niet in het gedrang brengt; dat het tweede lid de minimumprestaties bepaalt die de begunstigde van de genoemde maatregel dient te verrichten; dat de omstandigheid dat het vereiste minimumaantal uren voor een betrekking met volledige prestaties niet bepaald is voor bepaalde ambten, niet tot gevolg heeft dat de bekleders van dat ambt geen aanspraak kunnen maken op de toepassing van het eerste lid, maar alleen dat de in het tweede lid vervatte beperking op hen niet van toepassing is; dat het middel gegrond is in zoverre het ontleend is aan schending van artikel 30 van het koninklijk besluit van 15 januari 1974;

Overwegende dat het tweede middel van het verzoekschrift niet hoeft te worden onderzocht, doordat het geen ruimere nietigverklaring kan meebrengen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van de secretaris-generaal van het Ministerie van Onderwijs, Onderzoek en Vorming van de Franse Gemeenschap van 12 september 1995 waarbij het door

Paule VAN DEN DRIESSE ingediende verzoek om verlof voor verminderde prestaties wegens persoonlijke aangelegenheden verworpen wordt.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op acht oktober 1900 negenennegentig door :

de Hr.	GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr.	DAURMONT,	staatsraad,
Mevr.	GEHLEN,	staatsraad,
Mevr.	HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.